

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. kovo 16 d.

dėl pagalbos schemos C 8/2004 (ex NN 164/2003), kurią Italija įgyvendino neseniai į biržos sąrašus įtrauktoms bendrovėms

(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 591)

(Tik tekstas italų kalba yra autentiškas)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/261/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

siją apie kiekvieną priemonę, kuri yra pagalba, prieš jos įgyvendinimą, kaip apibrėžta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į sutartį dėl Europos ekonominės erdvės, ypač į jos 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal nurodytus straipsnius ⁽¹⁾,

kadangi:

I PROCEDŪRA

1. 2003 m. spalio 2 d. Italija priėmė 2003 m. rugsėjo 30 d. įstatyminių potvarkį (IP) Nr. 269, kuris įsigaliojo jį paskelbus 2003 m. spalio 2 d. Italijos Respublikos oficialiajame leidinyje Nr. 229, ir kuris nustato „Skubias taisykles, skatinančias valstybės finansų vystymąsi ir jų tobulinimą“ (IP 269/2003). IP 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punkte ir 11 straipsnyje numatomos specialios mokesčių lengvatoms bendrovėms, kurių akcijas buvo leista kotiruoti nuo 2003 m. spalio 2 d. iki 2004 m. gruodžio 31 d. Europos Sąjungos reguliuojamoje rinkoje. IP 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punktas ir 11 straipsnis vėliau buvo perkelti be jokių pakeitimų į 2003 m. lapkričio 24 d. įstatymą Nr. 326 (toliau – L 326/2003), paskelbtą 2003 m. lapkričio 25 d. Italijos Respublikos oficialiajame leidinyje Nr. 274.
2. 2003 m. spalio 22 d. laišku (D/56756) Komisija pakvietė atitinkamas Italijos valdžios institucijas pateikti informaciją, susijusią su aptariamomis lengvatomis ir jų įgyvendinimu, siekiant nustatyti, ar jos nėra pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnyje. Šiame laiške Komisija priminė Italijai apie jos įsipareigojimą informuoti Komi-

3. 2003 m. lapkričio 11 d. (A/37737) ir 2003 m. lapkričio 26 d. (A/38138) laiškais atitinkamos Italijos valdžios institucijos suteikė reikalingą informaciją. 2003 m. gruodžio 19 d. laišku (D/58192) Komisija dar kartą priminė Italijai jos įsipareigojimą pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį ir pakvietė atitinkamas Italijos valdžios institucijas informuoti potencialius šių mokesčių lengvatų gavėjus apie Sutartyje ir 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles ⁽²⁾, 14 straipsnyje numatytas pasekmes, jei nustatoma, kad mokesčių lengvatoms sudaro neteisėtą valstybės pagalbą, suteiktą negavus išankstinio Komisijos leidimo.

4. 2004 m. vasario 18 d. laišku (SG 2004 D/200644) Komisija pranešė Italijai apie sprendimą pradėti procedūrą, numatytą Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje, dėl mokesčių lengvatų, Italijos suteiktų neseniai į biržos sąrašus įtrauktoms bendrovėms.
5. 2004 m. balandžio 22 d. laišku Italijos valdžios institucijos pateikė savo pastabas.
6. Komisijos sprendimas pradėti oficialią tyrimo procedūrą buvo paskelbtas 2004 m. rugsėjo 3 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, kuriame suinteresuotieji asmenys buvo kviečiami pateikti savo pastabas ⁽³⁾.
7. 2004 m. rugsėjo 16 ir 27 dienomis įvyko du Komisijos atstovų ir Italijos mokesčių inspekcijos ad hoc susirinkimai, siekiant aptarti kai kuriuos schemos aspektus.

⁽¹⁾ OL C 221, 2004 9 3, p. 7.⁽²⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1. Reglamentas pakeistas 2003 m. Stojimo aktu.⁽³⁾ Žr. 1 išnašą.

8. 2004 m. spalio 4 d. faksu (A/37459) *Borsa Italiana SpA* pateikė savo pastabas. 2004 m. spalio 28 d. laišku (D/57697) Komisija perdavė šias pastabas Italijos valdžios institucijoms. 2004 m. gruodžio 2 d. laišku (A/39473) Italijos valdžios institucijos pateikė atsakymus į pateiktas pastabas.

II PRIEMONĖS APIBŪDINIMAS

9. Priemonė numato dvi mokesčių lengvatų grupes, susijusias su Italijoje apmokestintų bendrovių kotiravimu biržose.
10. Remiantis IP 269/2003 11 straipsniu, bendrovės, kurios nuo 2003 m. spalio 2 d. iki 2004 m. gruodžio 31 d. yra įtraukiamos į vienos iš reguliuojamų Europos Sąjungos valstybės narės akcijų biržų sąrašus, trejus metus galės mokėti sumažintą 20 įmonių pajamų mokestį (paprastai taikomas tarifas: 2003 m. – 35 %, 2004 m. – 33 %). Tokia mokesčių lengvata taikoma tik tada, kai į biržos sąrašus įtraukta bendrovė per jos akcijų pirminius viešus pasiūlymus (PVP) padidina savo grynąjį kapitalą bent 15, su sąlyga, kad toks naudos gavėjas dar nebuvo įtrauktas į vienos iš Europos akcijų biržų sąrašus. Didžiausia pajamų, kurioms gali būti taikomas sumažintas mokesčio tarifas, suma yra 30 mln. eurų per metus, todėl pagalba atitinkamai galėjo būti ne daugiau kaip 4,5 mln. eurų ($35 - 20\% = 15\%$ iš 30 mln.) 2003 m., o 2004 m. ji negalėjo būti didesnė nei 3,9 mln. ($33 - 20\% = 13\%$ iš 30 mln.).
11. Jei pirmiau minėtu laikotarpiu į biržos sąrašus įtraukta bendrovė daugiau joje nekotiruojama, lengvata taikoma tik laikotarpiui ar laikotarpiams, kuriais buvo prekiauta bendrovės akcijomis biržoje. Tokia pati lengvata taikoma ir tuomet, jei bendrovė vėliau įtraukiama į kitos Europos vertybinių popierių biržos sąrašus, kurioje garantuojamas toks pat investuotojų apsaugos lygis kaip ir Italijos vertybinių popierių biržoje.
12. IP 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punkte numatoma, kad neseniai į biržos sąrašus įtrauktos bendrovės, kurios atitinka sąlygas, nurodytas IP 269/2003 11 straipsnyje, gali sumažinti savo apmokestinamas pajamas suma, lygia 2004 m. turėtoms įtraukimo į biržos sąrašus išlaidoms dėl PVP. Šis apmokestinamų pajamų sumažinimas atliekamas neskaitant įprastų atskaitymų nuo patirtų PVP išlaidų, kurios mokesčių tikslais yra laikomos bendrovės išlaidomis. Išlaidas, patirtas dėl PVP sandorių, sudaro išsamius bendrovės tyrimo („due diligence“ tyrimas), išorės konsultacijų ir sandorių reglamentavimo išlaidos, kurios Italijos vertybinių popierių biržos atveju sudaro nuo 3,5–7 % sutartos įtraukimo į biržos sąrašus sumos. Kad bendrovės galėtų pasinaudoti tokiu apmokestinamų pajamų sumažinimu, iš nepriklausomo auditoriaus privalo gauti realiai patirtų išlaidų patvirtinimą.
13. Dėl IP 269/2003 1 straipsnio pirmos dalies d punkte numatyto apmokestinamų pajamų sumažinimo gali sumažėti faktinė 2004 m. mokesčių našta, kadangi mokėtinų mokesčių suma sumažėja 33 % (arba yra lygi įmonių pajamų mokesčiui, nustatytam 2004 m. neatsižvelgiant į sumažintą 20 % nominalų tarifą, kuris taikomas dėl pirmiau nurodytos mokesčių lengvatos) leistinių įtraukimo į biržos sąrašus išlaidų sumos. Pagal išankstinio įmonių pelno mokesčio mokėjimo sistemą Italijoje bendrovės, gaunančios pagalbą, 2004 m. mokėtinų metų laikotarpiu sumoka pajamų mokesčius dviem etapais, remdamosi apytiksliai 2004 m. mokėtinų mokesčių apskaičiavimu ir atsižvelgiant į sumažinimą, kurį numato minėta schema. Siekiant išvengti lengvatų taikymo atliekant išankstinius mokėjimus 2005 m. (taip būtų, jei išankstiniai mokėjimai būtų apskaičiuoti remiantis 2004 m. sumokėtu sumažintu mokesčiu), IP 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punktas numato, kad 2005 m. išankstiniai mokėjimai būtų skaičiuojami remiantis mokesčiu, mokėtiniu 2004 m. nesant aptariamoms mokesčių lengvatos.
14. Todėl dviems lengvatoms, numatytoms atitinkamai IP 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punkte ir 11 straipsnyje, taikomi skirtingi laikotarpiai. Apmokestinamų pajamų sumažinimo lengvata taikoma tik 2004 m., o įtraukimo į biržos sąrašus lengvata taikoma trejų metų laikotarpiu nuo įtraukimo į biržos sąrašus pradžios. Italijos valdžios institucijos patvirtino, kad lengvatos netaikomos išankstiniams mokėjimams, kurie turėjo būti atlikti 2003 m.; jos gali būti taikomos tik 2004 m. ir, kiek tai susiję su IP 269/2003 11 straipsniu, trejų metų laikotarpiu nuo įtraukimo į biržos sąrašus pradžios.
15. Pristatydama įstatyminių potvarkį, numatantį aptariamą mokesčių lengvatą, Italijos Vyriausybė apskaičiavo, kad priemonė galėtų sudominti dešimt potencialių pagalbos gavėjų 2003 m. ir dvidešimt penkis potencialius pagalbos gavėjus 2004 m. Dėl to 2003 m. būtų negauta 7,2 mln. eurų, o 2004 m. – 27,7 mln. eurų mokesčių. Kitų dvejų metų, kai bus taikoma ši schema, laikotarpio sąmata nebuvo pateikta.

III PROCESO EIGĄ PASPARTINUSIOS PRIEŽASTYS

16. Kad pradėtų formalų procesą, Komisija manė, kad priemonė atitinka visus kriterijus, pagal kuriuos ją būtų galima laikyti valstybės parama pagal sutarties 87 straipsnio pirmą dalį. Komisija pabrėžė, kad priemonė skiriama į du ekonominės naudos tipus. Pirma, įdiegia bendrovių, dalyvaujančių kotiruojančią reguliuojamą vertybinių popierių rinką, vieną sumažintą iki 20 proc. bendrovės pajamų mokesčio dalį, trejiems metams didinant grynąsias pajamas bet kokia ekonomine veikla. Dėl nominalios dalies sumažinimo paramą gaunančios bendrovės gali sumažinti mokesčius, mokėtus per metus, per kuriuos galėjo kotiruoti ir ateinantiems dvejiems metams. Antra, tvarka, priešingai nei apmokestinamųjų pajamų suma, lygi turėtoms išlaidoms dėl IPO išskyrimo, sumažina apmokestinamąsias pajamas mokestiniu laikotarpiu, kurį galima leisti kotiruoti biržoje. Tokie sumažinimai taikomi fiskalinei realiai daug mažesnei 2004 m. pajamų daliai.
17. Komisija pastebėjo, kad pirmiau aptartos lengvatos, atrodo, remia tam tikras bendroves. Komisija ypač pabrėžė mintį, kad fiskalinė parama turi Italijos bendrovių, kurių buveinės yra Italijoje, rėmimo požymių. Užsienio bendrovė, vykdanči veiklą Italijoje per tam tikrą organizaciją, arba bendrovės filialas pagal sutarties 43 straipsnį gauna sumažintą dalį tik tai veiklos daliai, kuri paskirta šioms Italijos organizacijoms; bet šis suskirstymas, net jei ir būtų pateisinamas fiskaliniu aspektu dėl teritorinės mokesstinės sistemos logikos, nėra leidžiamas, kai kalbama apie paramos priemonę, kadangi Italijoje veikiančios užsienio bendrovės patenka į didesnio konkurencinio nepalankumo zoną nei Italijos bendrovės.
18. Komisija taip pat pastebėjo, kad tvarkos lengvatos formaliai prieinamos visoms Europos kotiruojamose rinkose dalyvaujančioms bendrovėms, taigi tvarka neskirsto bendrovių, dalyvaujančių kotiruojančią Italijoje ir dalyvaujančių kotiruojančią kitos bendrovės vertybinius popierius, faktiškai priemonė remia tik bendroves, kurios dalyvauja kotiruojančią pirmą kartą trumpą laiką. Dėl to Komisija pabrėžė, kad išdėstytos taisyklės dėl dalyvavimo kotiruojančią numato nemažai griežtų sąlygų, ypač kad būtų parodytas valstybės ir finansinis situacijos pagrįstumas, kas yra patvirtinta biudžeto ir išorės revizorių sprendimu. Bendrovės, kurios nori dalyvauti kotiruojančią, turi būti akcinės bendrovės, kad būtų užtikrinta galimybė keisti akcijas ir patenkinti tam tikrus minimalius kapitalo reika-

lavimus. Pagal Komisiją nustatyti tvarkos terminai nesudaro galimybės dalyvauti daugeliui potencialių bendrovių.

19. Sprendime įgyvendinti procesą Komisija pabrėžė, kad priemonė apima valstybės išteklių naudojimą atšaukus finansines išplaukas ir kad galėtų iškreipti konkurenciją tarp bendrovių ir bendrosios rinkos, kadangi paramą gaunančios bendrijos, būdamos kotiruojamoms, veikia rinkose, kurioms būdingi dideli konkurenciniai pokyčiai ir kuriose vyksta tarpbendruomeniniai pokyčiai.
20. Komisija galiausiai nusprendė, kad analizuojamas atrankinis finansinių lengvatų būdas nebūtų pateisinamas natūraliai ar bendros Italijos mokesstinės struktūros ir kad tvarka nėra nukreipta kompensuoti turėtas galimas išlaidas, kadangi paramos suma nelyginama su specialiomis išlaidomis dėl dalyvavimo kotiruojančią. Neatrodė, kad galima taikyti kokią nors išimtį, apie kurią kalbama sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 pastraipose.

IV ITALIJOS IR TREČIŲJŲ ASMENŲ PASTABOS

21. Atitinkamos Italijos tarnybos ir Italijos birža SpA, vienintelis pastabų pateikęs trečiasis asmuo, nurodė tris pagrindinius prieštaravimus.
22. Pirmiausia, pasak atitinkamų Italijos tarnybų ir Italijos biržos SpA, režimas turi būti suprantamas kaip bendra fiskalinės politikos priemonė, tiesiogiai skatinanti Italijos bendrijų kotiravimą, priešingai nei neigiama pastarųjų metų evoliucija, ir kad būtų sustiprinta kapitalizacija ir konkurencija pasaulinėje rinkoje; kadangi režimas neįeina į valstybės paramos kontrolės taikymo sritį.
23. Antra, režimas neturi įtakos konkurencijai, kadangi kiekviena bendrija galėtų pasinaudoti skatinimu dalyvaujama kotiruojančią Europos vertybinių popierių biržose. Apskritai režimas taikomas visuose ekonominiuose sektoriuose ir kiekvienai gamybai; taigi kalbama apie neatrakinę priemonę.

24. Galiausiai režimas nedaro poveikio konkurencijai, kadangi turi trukmę ir ribotos sąmatos priemonę, nes užsienio bendrovės gali gauti aptariamą skatinimą.

išlaidų atskaitymui. Net jei panaši priemonė galėtų būti pateisinama dėl specialaus tvarkos tikslo, remdamasi Teismo sprendimu ⁽⁴⁾, Komisija mano, kad trumpas priemonės galiojimas prieštarauja specifiniam bendrovės skatinimo dalyvauti kotiruojant tikslui, kadangi faktiškai išskiria daug potencialių dalyvių.

V PRIEMONIŲ ĮVERTINIMAS

Valstybės parama pagal sutarties 87 straipsnio pirmą dalį

25. Atsižvelgusi į atitinkamų Italijos tarnybų pateiktas pastabas, Komisija patvirtina savo poziciją, išdėstyta 2004 m. vasario 18 d. rašte, kuriuo buvo paskelbta formali veiklos pradžia, pagal kurią numatyta tvarka sudaro valstybės paramą, kadangi atitinka nustatytus kriterijus pagal sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

29. Išimtis, dėl kurios tvarka neduoda numatytos naudos ir nedaro įtakos konkurencijos iškraipymui bei pokyčiams Europos bendrijoje, yra tai, kad remiamos bendrovės, turinčios skirtingas teises bazes. Komisija pakartoja Teismo praktiką ⁽⁵⁾, patvirtinančią, kad nepritaikyta fiskalinės sistemos išimtis gali simbolizuoti valstybės paramą.

Pasirinkta nauda

26. Komisija mano, kad aptariama priemonė pasiūlytų neabejotiną pasirenkamą naudą, kadangi prasilenkia su normaliu apmokestinimo sistemos funkcionavimu ir remia tokias bendroves arba tokią gamybą, kuriose yra parengta speciali tvarka, kuria gali pasinaudoti tik tos bendrijos, kurios gali dalyvauti kotiruojant tvarkoje numatytu laikotarpiu, išskiriant jau kotiruotas bendroves, taip pat bendroves, kurios neatitinka sąlygų, kad galėtų būti kotiruojamos, ir bendrovių, kurios bet koku atveju nusprendžia nekotiruoti tuo laikotarpiu.
27. Italijos argumentas, pagal kurį tvarka sudaro vieną fiskalinės politikos priemonę, kuri neturi nieko bendra su valstybės paramos normų taikymu, negali būti palaikoma, ir normalios fiskalinės tvarkos pažeidimas nėra pateisinamas dėl Italijos duoklę atiduodančios sistemos, kadangi neatitinka jokio skirtumo, žiūrint iš mokesstinės pusės, tarp kotiruojamų bendrovių ir tų, kurios nėra kotiruojamos biržoje. Tvarka numato turimo mokesčio dalies sumažinimą ateityje naudojamam paramos gavėjų turtui su sąlyga, kad paramos gavėjai dalyvautų kotiruojant biržoje su savo kapitalu ir kitomis sukauptomis vertybėmis. Galiausiai režimas nėra pateisinamas dėl jo specifinių tikslų, žinant, kad trumpas galiojimas jį daro neprieinamą daugeliui potencialių paramos gavėjų.

30. Komisija pabrėžia, kad kitoje byloje ⁽⁶⁾ Teismas patvirtino Komisijos įvertinimą, pagal kurį valstybinė fiskalinė priemonė, nors ir bendra, tapo parama, faktiškai remiančia tam tikrus didesnius valstybinius gamybinius sektorius. Šiuo atveju Komisija mano, kad fiskalinis skatinimas, suteiktas atsižvelgiant į įprastą fiskalinį veiksmą visoms apmokestinamosioms bendrovėms Italijoje, kurios dalyvauja kotiruojant reguliuojamą rinką, turėtų poveikį tam tikro dydžio įmonėms ir galėtų klaidinti gerinant konkurencinę minėtų bendrovių poziciją priešingai nei Italijoje neužsiregistravusių konkurentų. Be to, parama, suteikta per fiskalinę sistemą, yra ypač naudinga Italijos bendrovėms, mat jei Italijos bendrovėms mažesnis apmokestinimas taikomas panaudotam turtui pasauliniu mastu, užsienio bendrovės gali teikti paramą tik Italijoje realizuotai jų turto kvotai ir esant tokiai padėčiai jų pozicija yra nepalanki. Tokių veiksmų nevienodumą teisiškai gali pateisinti fiskalinės sistemos būdas, bet ypatingu atveju šis paaiškinimas yra kliūtis, kadangi tvarka sudaro išskirtinių nepateisinamą skatinimą normalioje fiskalinės sistemos administravimo terpėje.

31. Kas dėl tvarkos riboto laiko efektyvumo, tai Italija sutinka, kad riboti potencialių paramos gavėjų skaičių (tik bendrovės, dalyvaujančios kotiruojant iki 2004 m. gruodžio 31 d.) trukdo biudžetas. Vėliau būtų kalbama apie aukštesnį elementą kaip paguodžiančią išvadą, kad

28. Analogiškai apmokestinamųjų pajamų išskyrimas – tai išskirtinis skatinimas, kadangi jis priskiriamas normaliam

⁽⁴⁾ Byla C – 143/99, *Adria – Wien Pipeline*, Racc. 2001, p. I-8365.

⁽⁵⁾ Byla 173/73, *Italija/Komisija*, Racc. 1974, p. I-03671.

⁽⁶⁾ Byla 173/73, *Italija/Komisija*, Racc. 1974, p. I-03671.

konkurencinės priemonės sutapimas yra sumažintas. Komisija mano, kad, ribojant skatinimui numatytą biudžetą, nebus skiriama nei mažiau, nei daugiau nei kad pastarojo finansavimas. Taip pat neliks nei iš to susidarancio konkurencijos iškreipimo. Tvarka apibrėžia konkurencinės pozicijos pasikeitimą (dėl fiskalinio pakeitimo) tam tikrų bendrovių, kurios vykdo komercinę veiklą atvirose konkurencijai tarptautiniuose sektoriuose ir sudaro dėl to paramą, kuri grėstų iškreipti konkurenciją.

32. Baigdamas Komisija teigia, kad priemonė priskiria paramos gavėjams tam tikras fiskalines naudas, kurios mažina išlaidas, kurios pagal taisykles turi būti padarytos vykdamas ekonominę veiklą.

Valstybės ištekliai

33. Komisija mano, kad aptariama nauda turi būti suteikiama valstybės arba valstybės išteklių. Kol Italija nepateikė su tuo susijusių priekaištų, Komisija tvirtina pateiktą įvertinimą dėl formalios proceso pradžios, pagal kurį gavėjas yra iš valstybės, atsakančios gaunamą iš valstybės išdo mokestinių įplaukų.

Poveikis konkurencijai ir pokyčiams

34. Atsižvelgusi į priemonės poveikį, Komisija patvirtina atliktą formalaus proceso eigos įvertinimą, pagal kurį priemonė gali iškreipti konkurenciją tarp bendrovių ir valstybių narių pasikeitimų, kadangi paramą gaunančios bendrovės gali veikti tarptautinėse rinkose ir vykdyti komercinę veiklą bei kitas ekonomines veiklas rinkose, kurioms būdinga intensyvi konkurencija. Pagal konsoliduoto teismo išvadą (7), kol priemonė iškreipia konkurenciją, yra pakankama, kad paramos gavėjas konkuruotų su kitomis bendrovėmis konkurencijai atvirose rinkose.

35. Paprašius dalyvauti reguliuojamoje vertybinių popierių kotiravimo biržoje, bendrovės siekia skirtingų finansinių

tikslių, tarp kurių: a) padidinti ir pajūvairinti finansavimo šaltinius parduodant akcijas; b) padidinti savo finansines galimybes atsižvelgiant į skolininkus, tiekėjus ir kitus kreditorius, kurie akcijas priima kaip kredito garantiją; c) gauti rinkos įvertinimą, kad kiekvienu momentu palengvintų susijungimo ir pirkimo operacijas. Suteikiant išskirtinę fiskalinę pagalbą bendrovėms, nusprendusioms kotiruotis biržoje, tvarka pagerina konkurencinę poziciją ir finansinį tokių bendrovių pajėgumą prieš konkurentus. Kadangi pirmiau išvardyti veiksmai gali paremti Italijos paramos gavėjus, veikiančius rinkose, kuriose vyksta tarpbendruomeniniai pokyčiai, Komisija mano, kad dėl šios priežasties tvarka daro įtaką pokyčiams ir iškreipia konkurenciją.

36. Be to, Komisija pastebi, kad 2004 m. gruodžio 31 d. dešimt bendruomenių dalyvavo kotiruojant Italijos vertybinių popierių biržoje (100 proc. padidėjimas nei metais anksčiau) (8). Tvarka suteikia bendrijoms, dalyvaujančioms kotiruojant, teisę turėti fiskalinę naudą, proporcingą jų būsimam pelnui. Bendrijos, dalyvaujančios Italijos vertybinių popierių biržoje, priklauso įvairiems sektoriams – nuo fabrikų iki bendro naudojimo paslaugų, kurie yra atviri tarptautinei konkurencijai. Nei atitinkamos Italijos organizacijos, nei tretieji suinteresuotieji asmenys nepateikė argumentų dėl to, kad paramos gavėjai negali turėti įtakos konkurencijai ir bendram verslui. Remdamasi pagrįstomis prognozėmis dėl realizuoto paramos gavėjų pelno treji metai prieš tai, kai jiems buvo leista dalyvauti kotiruojant, Komisija apskaičiavo, jog kiekviena bendrija galės gauti naudą daugiausia iš sumažintų mokesčių. Komisijos skaičiavimais, mokesčių sumažinimas, kuriuo galėtų pasinaudoti vienas iš paramos gavėjų 2004–2007 m., padidėtų iki 75 mln. eurų. Šiaip ar taip, baigiant apie ribotumą paslaugos, kuri aptariama IP 269/2003 11 straipsnyje ir kuri nagrinėta pirmiau, nauda negali viršyti 11,7 mln. eurų per trejus metus. Italijos pateikti argumentai neleidžia daryti išvados, kad atskirų paramos gavėjų gauta nauda gali būti ribojama kaip minimali.

37. Komisija sako, kad konkurencijos iškraipymas įvairiuose sektoriuose, kuriuose veikia paramos gavėjai, yra reikšmingas, atsižvelgiant į tai, kad jie dažnai turi pranašumą Italijos sektoriuose, o tai pateisina neigiamą tvarkos įvertinimą.

(8) Kalbama apie tokias bendroves: 1) TREVISAN SpA, gamybinių įrengimų dažymas; 2) ISAGRO SpA, farmaciniai produktai; 3) DIGITAL MULTIMEDIA TECHNOLOGIES (DMT) SpA, media; 4) TERNA SpA, viešo naudojimo paslaugos (elektra); 5) PROCOMAC SpA, pilstymo įrenginiai; 6) AZIMUT HOLDING SpA, finansinės paslaugos; 7) GREENVISION AMBIENTE SpA, paslaugos; 8) PANARIAGROUP SpA, keramika; 9) RGI SpA, informaciniai įdiegimai; 10) GEOX SpA, apranga.

(7) Byla T-214/95 Het Vlaamse Gewest/Komisija, Racc. 1998, p. II-717.

Tvarkos teisėtumas remiantis būtinybe ją paskelbti

38. Atitinkamos Italijos tarnybos davė pradžią tvarkos įgyvendinimui be išankstinio pranešimo Komisijai, nors tokia pareiga nustatyta sutarties 88 straipsnio 3 dalyje. Priemonė turi savybę būti nelegalia, kadangi sudaro valstybės paramą pagal sutarties 87 straipsnio pirmą dalį ir buvo įgyvendinta iš anksto nepatvirtinta Komisijos.

Sutapimas su bendrąja rinka

39. Priemonė, apie kurią kalbama, laikoma valstybės parama pagal sutarties 87 straipsnio 1 dalį ir sutampa su bendrąja rinka. Ši priemonė turi būti įvertinta pagal sutarties 87 straipsnio 2 dalies ir 87 straipsnio 3 dalies pažeidimus.
40. Atitinkamos Italijos tarnybos nepatvirtino Komisijos 2004 m. vasario 18 d. rašte išdėstyto įvertinimo dėl formalios tyrimo pradžios ir dėl to paaiškėjo, kad specialiu atveju netaikoma jokia išimtis, apie kurią kalbama sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse, kuriomis remiantis valstybės parama gali sutapti su bendrąja rinka. Komisija nepastebėjo naujų elementų, kurie paneigtų tokią išvadą.
41. Šiuo atveju paramos gavėjai neturi jokių išlaidų arba neleistinos paramos, remiantis norminiais reikalavimais.
42. Išimtyms, numatytos sutarties 87 straipsnio 2 dalyje, susijusios su visuomenine parama atskiriems naudos gavėjams, tam, kad užkirstų kelią gamtos nelaimių arba kitų įvykių sukeltiems nuostoliams, ir dėl tam tikrų Vokietijos Federacinės Respublikos regionų ekonomikos šiuo atveju nėra taikomos.
43. Pažeidimu nelaikoma ir tai, apie ką kalbama sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte, kuriame numatyta galimybė, kad numatyta parama remtų ekonominių regionų vystymąsi arba kels gyvenimo lygį, jei šis žemesnis nei normalus, arba jei būtų okupuota valstybė, kadangi priemonė taikoma Italijoje ir ne tik Italijos regionuose, į kuriuos atsižvelgiama tame pačiame 87 straipsnyje ir šio straipsnio 3 dalies a punkte. Galiausiai neatrodo, kad nagrinėjama tvarka kaip nors veiktų regionų vystymąsi.
44. Be to, tvarka negali būti suprantama kaip labai svarbus bendro intereso europinis projektas ir nebūtų skirta rasti išeičių, kaip sumažinti Italijos ekonominei suirutę pagal sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punktą. Tvarka nėra

skirta kelti kultūros lygį, išsaugoti nuosavybę pagal sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punktą.

45. Tvarka turi būti įvertinta lyginant su sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktu. Šiame straipsnyje nurodoma, kad parama skiriama atgaivinti minėtų veiklų ar ekonominių regionų vystymąsi ir kad ji turi sąlygą, nedaranti įtakos pasikeitimams, priešingai, nei to reikalauja viešasis interesas. Fiskalinė parama pagal tvarką nėra sietina su tam tikru investavimu į darbo vietas ar specialių projektų kūrimu. Ji paprasčiausiai sudaro galimybę mažinti mokesčius, kuriuos suinteresuotosios bendrovės turi mokėti vykdydamos ekonominę veiklą, ir suprantama kaip valstybės parama, nesutampanti su bendrąja rinka.

VI IŠVADOS

46. Baigdama Komisija pabrėžia, kad fiskalinė parama, taikoma aptariamomis priemonėmis, sudaro valstybės paramos tvarką, kuriai netaikomos jokios bendros išimtyms, galiojančios tokioms paramoms, ir kad šiuo metu nesutampa su bendrąja rinka. Be to, Komisija mano, kad Italija būtų suteikusi leidimą nelegaliai taikyti šią priemonę.
47. Į valstybės paramos, nelegaliai susijusios ir nesutampantios su bendrąja rinka, užtikrinimą kaip normali pasekmė įeina tai, kad ši parama turi būti susigrąžinta pačių paramos gavėjų. Susigrąžinant paramą, atnaujinama galimybė turėti konkurenciją, buvusią prieš suteikiant paramą.
48. Net jei ankstesnė procedūra ir buvo baigta netrukus po pirmo fiskalinio periodo, kai tvarka įrodė savo poveikį, ir prieš tai, kai reikalingas mokestis didžiosios dalies paramos gavėjų turėjo būti pervestas, Komisija negali nepaminėti, kad kai kurios bendrovės jau buvo pasinaudojusios parama, kaip, pavyzdžiui, pasinaudojimas mažesniu mokestiniu avansu einamuoju fiskaliniu periodu.
49. Komisija pažymi, kad tęsiant formalaus proceso tyrimą atitinkamos Italijos tarnybos viešai perspėjo galimus paramos gavėjus apie galimas turimos tvarkos pasekmes iš Komisijos pusės, kad aptariama priemonė sudaro paramą, nesutampantią su bendrąja rinka. Komisija mano, kad bet koku atveju būtų naudinga susigrąžinti jau suteiktą jos gavėjams paramą.

50. Šiuo tikslu Komisija privalo paklausti Italijos, ar kviesti galimus paramos gavėjus per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo, kad sugrąžintų paramą kartu su apskaičiuotais procentais pagal 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EK) Nr. 794/2004 V dalies taisyklės, pateikiančias Tarybos reglamento (EK) Nr. 659/1999 pritaikymo taisyklės pagal EK sutarties 93 straipsnį⁽⁹⁾. Net jei parama būtų suteikta mažinant mokesčių, kurių reikia mokėti už fiskalinį periodą, Italija turi atsiimti visą mokesčių, kurių turėjo mokėti už 2004 m. Bet kokiu atveju visa suma turi būti susigrąžinta iki pirmo periodo pabaigos, kol bus paskelbtas šis sprendimas.
51. Komisija privalo skubinti Italiją pateikti informaciją, reikalingą pildant suinteresuotų paramos gavėjų lentelę ir aiškiai išskiriant numatytas ir jau taikytas priemones skubiai ir veiksmingai susigrąžinti nelegalią valstybės paramą. Komisija per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo privalo pakviesti Italiją pateikti visus dokumentus, įrodančius, kad susigrąžinimo procedūra, susijusi su nelegalios paramos gavėjais, buvo vykdoma.
52. Šis sprendimas susijęs su tvarka tiek, kiek jis turi būti įvykdytas nedelsiant, ir tiek, kiek liečia paramos, suteiktos tvarkos laikotarpiu, susigrąžinimą. Šis sprendimas nedaro skuboto sprendimo dėl galimybės, kad visa ar tik dalis suteiktos paramos individualiems atvejams bus suprantama kaip tinkama parama, ypač pagal reglamento 5 straipsnio b dalį, kurioje kalbama apie mažas ir vidutines bendroves.

SPRENDIMAS:

1 straipsnis

Valstybės paramos, suteiktos kaip fiskalinis skatinimas bendrijoms, dalyvaujančioms kotiruojant rinkoje, reguliuojamoje Europos Sąjungos, tvarka, numatyta 1 straipsnio 1 dalies d punkte ir 2003 m. rugsėjo 30 d. Įstatymo projekto Nr. 269 11 straipsnyje, kuri patvirtino Italija, nėra suderinama su bendrąja rinka.

2 straipsnis

Italija panaikina paramos tvarką, apie kurią kalbama 1 straipsnyje dėl fiskalinės patirties pasekmių, kurios sutampa su šio sprendimo paskelbimo data.

3 straipsnis

1. Italija imasi būtinų veiksmy, kad susigrąžintų suteiktą 1 straipsnyje aptariamą paramą paramos gavėjams, kurie pranešime paskelbti kaip nelegalūs.
2. Susigrąžinimas įvykdomas laiku ir pagal valstybės teisės procedūras, su sąlyga, kad šios procedūros leis netrukus ir veiksmingai įvykdyti šį sprendimą.
3. Susigrąžinimas atliekamas kuo skubiau. Ypač kai parama suteikiama per mokesčių, turėtų fiskalinio periodo eigoje, mokėjimo sumažinimą, Italija turi atgauti vidinį mokesčių, mokėtą paskutiniu mokesčiniu laikotarpiu, numatytu 2004 m. Visais kitais atvejais Italija atgauna mokesčių vėliausiai fiskalinio periodo pabaigoje, su kuriuo sutampa šio sprendimo paskelbimas.
4. Susigrąžintina parama apima procentus, kurie pradedami skaičiuoti nuo datos, nuo kurios parama tampa įmanoma paramos gavėjams, iki faktinio susigrąžinimo.
5. Procentai skaičiuojami pagal reglamento (CE) Nr. 749/2004 V dalies tvarką.

4 straipsnis

Italija praneša Komisijai per du mėnesius pradėdant nuo šio sprendimo paskelbimo datos, kad įtikintų apie taikytas ir numatytas priemones. Tokia informacija pateikiama per apklausą, kuri apibūdinta šio sprendimo 1 straipsnyje. Italija per tą patį terminą pateikia visus dokumentus, įrodančius susigrąžinimo proceso buvusią pradžią ryšium su nelegalios paramos gavėjais.

5 straipsnis

Šio sprendimo vykdytoja yra Italijos Respublika.

Priimta Briuselyje, 2005 m. kovo 16 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė

⁽⁹⁾ OL L 140, 2004 4 30, p. 1.

